

שיעור 627 - הסוכות לענייני חג הנוגע

- I. דעת הצל"ח וסעתיו שנהקטנו הביצים ולכון יש מהMRIין שלא לברך לישב בסוכה עד שיאכל שיעור יותר משני ביצים שלו ולכון יש ספק על הברכה של לישב בסוכה ולא נמצא זה נכתב בפוסקים לעניין סוכה ואפשר ממש דבפסח קיום המצוה דמזה תלוי בשיעור ולכון מדווריתא מהMRIין משא"כ בסוכה העיקר שתדרו ולא האכילה ורק מברכין על האכילה ועיין בנטיי גבריאל (דף קכ"ז) ועוד אפשר ממש ספק ספיקא ובאר
- II. מי שרוצה לאכול יותר משיעור ביצה חוות לסתוכה אפשר אם יש זמן אכילתו יותר משיעור כדי אכילת פרט שהוא להחת"ס תשעה דקות יש להתир (פ"ת תל"ט - 32 בשם הנרש"ז"א) ולכון בליל ראשונה צריך לאכול חזיתת בתוכה שני מינוטין
- III. יש אמורים דבשבת ויר"ט אפילו פחות מכבייה צריך סוכה מטעם חותם האכילה בשבת ויר"ט ויש מהMRIין שגם שבתיה ואכילת פירות אסור בחו' לסתוכה בשבת ויר"ט קובעת (שע"ת תל"ט - 7) ורובו חולקין עליו (mag'a ו/or)
- IV. קבוע סעודת הצהרים ללא פת כלל וקובעים עליהם סעודתם עיין בתשובות והנحوות (ה - טע"ח) שהייבין בסוכה ומ"מ ללא ברכה ודלא כהרמב"ם והגר"א שמברך על הישיבה בלבד וראוי להחמיר (מ"ב תל"ט - 10)
- V. אין מצוה לדור בסוכה כל היום דתשבו כעין תדרו בעין וצ"ע אם יש בו מצות קיומית ואם כל רגע ורגע יש לו מצוה קיומית (תשובה והנحوות ה - טע"ח) ועיין בשורת מהרש"ם (ה - י"ט) דסבירא להו שמצוות סוכה רשות מצות ציצית שאם אין לובש ד' כנפות פטור ואני מבטל עשה בחו' מצות הראשון دلיל ראשון אמן דעת החת"ס (סוף תל"ט) שמי שצריך לילך מהסתוכה לביתו כדי לומר להביא לו משקה לשותות אסור לו לשחות רק שיעור הדיבוריםadam לאו מבטל מצוה החיוונית עיין באג"מ (ג - י"ג) לילך לטבול ולהתענוג למקום שליכא סוכה אסור ואפילו להמקילים שהוא רשות מ"מ יש מצוה קיומית כמו בצדיצית (פ"ת תל"ט - 2) או אפשר שדומה למצה ובאר
- VI. הבדלה על היין בסוכה (מ"ב תל"ט - 6) ועיין בשורה רבבות אפרים (ה - טכ"ח) בשם החזו"א שמברכים לישב בסוכה קודם קודם שתיטת היין כי מצות ההבדלה מחשיבה את שתיטת היין לקביעות טפי אמן הגרש"ז"א נהג לאכול מזונות ואח"כ בירך על הסוכה
- VII. אשה מעוברת וכדומה שהיא יכולה להיכנס לסתוכה צריך הבעל להבדיל בסוכה והוא מבדילה בבית ותחנה מהcosa ואולי הוא מבדיל בית ולא בסוכה דתכ"ת (שבט הלוי ח - ט"ז)
- VIII. מים בתחום הסעודה אין כדי לשותות בחו' לסתוכה (שער הציון תל"ט - י"ט וצ"ע) וע"ע בשור"ע הרב adam ירצה לאכול כזית בסוכה וככיביצה מצומצמת תוך הבית הרשות בידו אמן עיין במאיiri (סתוכה כ"ז: ד"ה חמלרי) שהאוכל ושותה השיטה נגררת אחר האכילה ואם האכילה קבוע אף השיטה קבוע ואפשר לדוקא שתיה נגררת אחר אכילה דאכילה ללא שתיה לא קרין בה "ושבעת" ולא אכילת עראי (פ"ת תל"ט - 42)
- IX. מותר לאכול אכילת עראי בחו' לסתוכה ואפילו תלמוד חכם אם רוצה שלא להחמיר על עצמו בכך רשי ואלא הו כי מי שained מדקדק במצוות (ר"ן שהובא בבה"ל תל"ט - 3 ד"ה ח'zel מותל)
- X. תבשיל העשויה מחמשת המינים כמו (cereals, spaghetti) בדידיה תלייא מילתא לכל שהוא קבוע עליו אע"פ שלא היה שיעור שדרך בני אדם לקבוע עליו חשוב קבוע אף דלענין פת הבהא בכיסניין כל השנה בעין שיעור שדרך בני אדם לקבוע עליו סוכות אני דבענן תשבו כעין תדרו (בה"ל תל"ט - 3 ד"ה חס קוועט)
- XI. לקיים מצות סוכה כהלבטה צריך לידע בשעת קיום המצוה לטעם המצוה שהוא זכר ליציאת מצרים (מלח"ק טור, ב"ח, מג"א, גרא"ז, וערוך השלחן) ומשמע להש"ע הטעם ממש עניין הבודד ועיין במ"ב (ה) שיכוין בישיבתה שצונו הקב"ה לישב בסוכה זכר

לייציאת מצרים וגם זכר לעניין הכבוד אמן בדיעבד יוצאה כל שכזין לצתת בלבד ולא טעם של המצוה (בשם פמ"ג - מ"ז) ועיין ברכורי יעקב (ג)adam לא כוין טעם המצוה אפילו בדיעבד לא יצא ולכון בליל ראשון יש להחמיר ולאכול שוב כזית בכוונה ולכון אם יושב ואין מכוין לא קיים מצות עשה דסוכה והוה כאוכל חוץ לסוכה דעתך איסורה וזה לכל זו ימי סוכות ועיין במנחת שלמה (ה - ה)

XII. לולבים שרוין במים בכלי כ"ד שעות - עיין בפסק תשובות (מלמ"ט - ה) שהביא בית יוסף (מלמ"ה) בשם הרמב"ן שהדס וערבה שכבשן או שלקן פסולין והוא הדין לולב ובפתחי השובה (י"ז פ"ז - י"ט) תמה עליו שלא שמענו כבוש פסול רק באתרוג ולכון גורסין כשר אמן השו"ת חת"ס (י"ז פ"א) חשש זהה ומסירן ע"י נカリ בשבת מ"מ אם אין שרוויים במים ממש אלא עטופים במלטיה להזה אין כבוש וכן אם רק מקצת השדרה של הלולב במים ויש עוד שיעור אינו פסול

XIII. איגוד ע"י קטן או אשה אין מותר לכתלה דכל שאינו מהויב בדבר אינו רשאי לתקנו ודוקא באגד התחthon שם אוגד כל המינים ביחד שם עיקר מצות אגד אבל במא שאונדים למעלה זהה אין קפidea (מ"ב תלמ"ט - י"ד) ולכוארה ע"י נカリ ג"כ מותר בדיעבד ויש חמירין שלא לעשות האיגוד "בלילה" אבל רוכבו המתירין (ספר ד' מינימ זף קל"ה) דלא שיק תעשה ולא מן העשווי לפי מי דקיעילadam לא אגדו כשר כמו בעשיית הסוכה תחת הגג אין בגדר תעשה ולא מן העשווי (פסק תשובה מלנ"ה - ה)

XIV. תליית עלים מהלולב ביו"ט ועשיות קשרים לאגדו עיין בשע"ת (תלנ"ה - ג) ובפ"ת (ב"ס) דשרי לכל בתולש לית ביה איסור והעולם נהוגין חומרא זהה בטעות ויש נהגים לתולש בשינוי בכנען מ"מ יש אוסרין לעשות טבעת ע"י חיבור שני חלקי העלה וקיופלים והידוקן בחזוק משום איסור קשור ונראה לי דאין זה כל כך פשוט ואבאר

XV. סידור הدسים - עיין ב מג"א שהביאו שער הציון (מלנ"ח - י"ח) שהאר"י ז"ל סדר הדס וערבה אחת מימין והדס וערבה אחת משמאלו ועוד הדס באמצעות נגד פניו והחת"ס היה נהוג בהדסים כהאר"י ז"ל אבל בהערבות שניהם בשמאלו ויש שנגנו לקחת ט' הדסים ג' בימין ג' בשמאלו וג' באמצעות רוב העולם נהוגין בג' הדסים בימין וב' ערבות בשמאלו

XVI. שלשה הקשרים בהלולב דהיינו אחד למטה באיגוד הג' מינימ ושנים למעלה ודעota הא"ר ג' למעלה ואחד למטה כנגד ג' אבות ועפ"י האר"י ז"ל - י"ח קשרים ומה שכחbam ב (תלנ"ל - י"ד) שצורך להיות טפח למעלה בהלולב פתוח כדי שיוכל לככסה העליון הכוונה על טפח משדרת הלולב ולא די בטפח בעליים העליונים (פסק תשובות 29 בשם השו"ע הרב והביברי יעקב)

XVII. להזיק הלולב והאתרוג ביד אחד - עיין ב מג"א (ו) ובשו"ע הרב (י"ג) דאפילו להושענות צrisk לולב בימין ואתרוג בשמאלו וכ"כ הפ"ת (32) בשם הבן איש חי אמן עיין בתמונות הצדיקים שתולוים בסוכותינו שנוטלין הלולב ואתרוג ביד אחד והסידור ביד אחר וצ"ע

XVIII. אם יש להקדים וליטול את הלולב תחילתה ואתרוג אח"כ כהמחבר והרמ"א (מלנ"ח - ז) ועיין בבאר היטב (ח) וכ"כ המג"א והשל"ה והא"ר ומטה משה דיקדים נטילת האתרוג בשמאלו ואח"כ הלולב בימין וכשמניחו או נותנו לאחר נתנו הלולב תחילה וכמו בתפilineין ואם לוקח מחבירו יקח האתרוג בשמאלו ואח"כ הלולב ג"כ בשמאלו ואח"כ יקח הלולב בימין ויש חולקין ונוטלין הלולב קידם בימין ואח"כ האתרוג בשמאלו ובמ"ב לא דבר בעניין זה ולכון אפשר שהוא סבר דין נפקא מינה בדבר (פ"ת ז) והטעם דכתיב פרי עץ הדר קודם וצ"ע

XIX. לאיתר יד איך יחזיק הלולב והאתרוג - דעת המחבר (מלנ"ח - ג) שנוטל ככל אדם דודוקא בתפilineין אמר התורה יד כהה משא"כ לולב ודעota הרמ"א דין חילוק והולcin אחר ימין דיזיה שהוא שמאלו ודעת המקובלם כהמחבר וכן נהג הגראי"ק כהשו"ע מ"מ יש לעשות הנענוים כשיתת המחבר (פ"ת ח) ג"כ

XX. זמן נטילת הלולב - עיין בשו"ת אז נדברו (ד - מ"ח) שכח דרב משה נהג לברך על הלולב קודם הלו